

היו עיוור
כפיו תפירה

דין הן והרואה הן חנוכה

מאי חנוכה על

א"ח נס קצעה: בחוסמו. בהלגט
וחתום כעצנתו והכיר שלא נגעו בו:
ה"ג ועשלוס ימים טובים ככלל
וסודאס. לא שאכורין במלאכה שלא
נקבעו אלא לקרות הלל ולומר על
הנסים בהודאה:

(ט) מאי חנוכה דחנו

רבנן 'בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה תמניא
אינון דלא למספד בהון ויודלא להתענות בהון
שבשנכנסו יוונים להיכל ממאו כל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכות
בית חשמונאי ונצתום בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה
מונה בתחתיו של כהן גדול ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה
בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועישאום ימים טובים
בהלל והודאה

(א) מאי חנוכה

(ב) חנוכה הן חנוכה (א)

(ג) ענין נוסחתי (אמרוי ספק)

(ד) עיר אור' ה"ה (ס' ד"ה)

(ה) א"כ עיר אור' ס' תרפ"א

(ו) ע"כ

(ז) מאן ברכה

חנוכה הן חנוכה

ד כל שחייב בקריאת המגילה

בהדלקת נר חנוכה והמדליק אותה בלילה הראשון מברך שלש ברכות ואלו הן. בא"י אמ"ה אקב"ו
היק נר שלחנוכה בא"י אל' מ"ה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. בא"י אל' מ"ה שהחיינו
והגיי לזמן הזה [ח]. וכל הרואה אותה [ג] ולא בירך מברך שתיים. שעשה נסים לאבותינו ושהחיינו.
ואי הלילות המדליק מברך שתיים והרואה מברך אחת שאין מברכין שהחיינו אלא בלילה הראשון:

(א) ענין נוסחתי

* לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. כ"ס
כ"ס וכי"ע, כתי"ל קמ' ושלי' ובזמן
הזה ועיין לעיל הלכות מגלה פ"ה ה"ג, בדפו"י
וכו"ו לאבותינו וכו'.

(ב) עיר אור' ה"ה

ד' הרואה מקום

(יד) שנעשה נס ליחיד אינו מברך (טו) אבל הוא עצמו מברך שעשה (ד) [א] לי נס במקום הזה
(טז) * 'וכל יוצאי (ה) [ב] ירכו ג"כ מברכין (יז) שעשה נס לאבי במקום הזה: ה"מ מי שנעשו לו נסים
הרבה בהגיעו לאחד מכל המקומות שנעשה לו נס צריך להזכיר (יח) כל שאר (ו) המקומות
(יט) ויכלול כלם בברכה אחת:

(א) ע"כ

ה (יח) כל שאר המקומות. וזו דוקא ציחיד אצל נסי (יא) רבים שמחייב כ"א להזכיר לצדק
כשמגיע למקום הנס א"ל להזכיר כל המקומות שנעשו נהם נסים לישראל וגם ציחיד גופא כחז המ"א (יב) דדוקא הוא עצמו אצל
ינו אינו מחייב להזכיר כל הנסים שנעשו לאציו: (יט) ויכלול כולם. וצריך להזכיר (יג) מתחלה מקום שעומד בו ואח"כ יזכיר
שאר מקומות. ודע שאף שכלל שארי נסים מ"מ אס פגע אח"כ המקום שנעשו לו שארי נסים (יד) מנצח עוד הפעם אפילו בו
יום.

פירוש (ה' חנוכה)

שאנו מודים לך על הניסים
שעשית לאבותינו בימים ההם, וגם אנו מודים על הניסים
שעשית לנו בזמן הזה, שבכל יום ויום הוא עושה עמנו נסים
נגלים ונסתרים בזמן הזה כמו בזמן אבותינו, ואח"כ מפרש
ואומר קצת מהניסים מה שעשה לאבותינו בימים ההם, ומעין
המאורע הוא מה שעשה בימי מתתיהו וכו', וכן בפורים בימי
מרכי וכו'. ויש מדקדקים לומר בזמן הזה בלא וי"ו, ויהיה
הודאתינו על הניסים שעשה לאבותינו בזמן ושנה וחדש כוח
שאנו עומדים בו עתה, ולא תהיה ההודאה רק על נס של
חנוכה או של פורים בלבד, אבל נ"ל שטוב יותר לומר ביו"ו
[א] כרי (ד) לכלול כל הניסים, ולפרט אותו הנס שהוא
עכשיו מעין המאורע, שכן דרך נוסח תקנות חז"ל בכל
מקום לכלול כל הדברים הדומים וגם אותו עיקר הדבר שהוא
צריך לברך עליו, כגון ברכת חולים ונחמת אבליים וכיוצא בהם.
נ"ל [א]:

אין אומרים בעל הניסים כשם שעשית נסים

לאבותינו וכו' כן תעשה לנו בעת הזאת, לפי שברכת
ההודאה היא על שעבר ולשון כן תעשה לנו וכו' הוא תפלה
להבא, ואין מערבין להבא בלשעבר, אלא אומרים על הניסים
ועל הפרקו וכו' שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה וכו'
ופירושו כולו הוא לשעבר,

על המור' ארץ אדום אף כי מרמז'
 ארץ אף מרמז' ארמל לרעלען ו רעלע' רעל מרמז אף
 רעלע אף מרמז מרמז' מרמז רעלע מרמז' רעלע
 רעלע רעלע' רעלע רעלע' רעלע מרמז' רעלע
 מרמז רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע

5) ארץ רעלע

ידועה כי פועל רעלע' רעלע רעלע:
 כי רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע
 רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע רעלע

D) רעלע רעלע